

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Prooemium & Dispositio Libri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

LIBER QUINTUS

Decretalium.

Prooemium & Dispositio Libri.

A Judicio Ecclesiæ Civili ad criminale transi-
mus, explicaturi qualiter delinquentes
secundum Canones sint puniendi; quod
ut clarius, fiat, hanc subjicimus cohæren-
tiam materiarum.

Tria potissimum in hoc libro quinto explican-
da occurrunt.

Primo modi, quibus in Judicio contra delin-
quentes proceditur, quorum sunt tres, videl. accu-
satio, inquisitio, & denuntiatio, quos explicat *Titu-
lus 1.* Institui autem debent hi tres modi amore
justitiæ, non ex calumniâ, quam prohibet. *Tit. 2.*

Secundo, crimina in Judicium deducenda & pu-
nienda, quorum aliqua lædunt immediatè Deum ut
potè religioni adversantia. videl. simonia, *Tit. 3.*
Quam sapit concessio jurisdictionis Ecclesiasticæ
suo censu annuo. *Tit. 4.* Et acceptio pecuniæ pro
licentia docendi. *Tit. 5.* Infidelitas, quam repro-
bat.

Gg 4

bat. *Tit. 6. de Juda. & Saracen.* Hæresis quam de-
 mnat. *Tit. 7. Schisma. Tit. 8. Apostasia. Tit. 9.*
 Alia immediatè lædunt charitatem proximi. videl.
 occisio propriæ prolis. *Tit. 10. Eorum expositio.*
Tit. 11. Homicidium Voluntarium. Tit. 12. Ad
 quod præcave ndum, prohibentur torgeamenta. *Tit.*
13. Duella. Tit. 14. Ars sagittariorum & ballistario-
rum. Tit. 15. Similiter charitatem proximi destru-
unt adulteria & stupra. Tit. 16. Raptus & Incendia.
Tit. 17. Furta. Tit. 18. Ufuræ. Tit. 19. Crimen
falsi. Tit. 20. Sortilegia. Tit. 21. Collusio. Tit. 22.
 Quorum delictorum malitia decrevit in pueris ob
 defectum perfectæ rationis & iudicii. *tit. 23. Alia*
 specialiter dedecent statum Clericalem, veluti ve-
 natio. *tit. 24. Percussio. tit. 25. Omnium autem*
 delictorum maximum est maledictum. *tit. 26.*

Quædam delicta Specialiter detestatur Ecclesia
 ut si quis censurâ innodatus sacra peregerit. *tit. 27.*
 aut non ordinatus ministraverit. *tit. 28. Vel ordi-*
 nes per saltum susceperit. *tit. 29. Vel furtivè ordi-*
 natus fuerit. *tit. 30. Aut in Officio suo quomodo-*
 cunque excesserit. *tit. 31.*

Speciale delictum est in alieno fundo, aut in
 damnum aliorum ædificare quod prohibet. *tit. 32.*
denovi. oper. nunt. & privilegio sibi concessio abuti.
tit. 33. Ab his delictis & poenis eorum immunis erit,
 qui innocentiam suam super objecto sibi crimine
 demonstraverit, quod fit per purgationes Canoni-
 cas. *tit. 34. Non vulgares. tit. 35. factâ autem inno-*
 centiæ demonstratione actio injuriarum competit
 innocenti, *tit. 36.*

Tertio,

Tertio, consideratur pœna, de qua generaliter agit. tit. 37. Ad quam refertur pœnitentia. tit. 38. Maxima autem pœnæ ab Ecclesiâ infligi solitæ, sunt censura, videl. excommunicatio suspensio & interdictum, quas explicat. tit. 39. Et ultimus hujus libri; Reliqui enim duo ob diversissimas quas continent materias, in scholis prælegi non solent.

TITULUS I.

De

Accusationibus, Inquisitionibus & Denuntiationibus.

QUÆRES I. Quid sit Accusatio? Respond. Accusatio est criminis alicujus determinati hominis apud competentem Judicem, interveniente inscriptione in ordine ad vindictam publicam legitime facta denunciatio dicitur: 1. Criminis; in delictis enim privatis locum non habet accusatio, sed actio civilis, cum non agatur ad vindictam publicam, sed utilitatem privatam. Dicitur 2. determinati hominis, is enim qui delinquentem non scit, sed tantum crimen factum esse sine nominatione personæ simpliciter denunciat, accusare non dicitur, cum finis judicii criminis obtineri nequeat, qui est punitio criminis. Dicitur 3. Interveniante inscriptione, is enim qui accusat, obligare se debet in scriptis ad eam pœnam, quam crimen meretur de quo accusat, subeundam in probatione deficiat; quam

G. s.

in scri-